

12/08/2024

Επέτειος 60 ετών της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Coventry

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Θυατείρων](#)

Πανηγυρικά εόρτασε η Ελληνορθόδοξη Κοινότητα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Coventry τα 60 έτη από της ιδρύσεώς της.

Την Κυριακή, 11 Αυγούστου 2024, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μελιτηνής κ. Μάξιμος ετέλεσε την Θεία Λειτουργία, μεταφέροντας τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα, απευθύνοντας προς το εκκλησίασμα ομιλία στην ελληνική και αγγλική γλώσσα περί της ιστορίας της Κοινότητας.

Παρέστησαν η Δήμαρχος της πόλεως, Lord Mayor Cllr Mal Mutton, εκπρόσωποι της Ύπατης Αρμοστείας της Κύπρου και του Ελληνικού Προξενείου, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνορθόδοξων Κοινοτήτων Ηνωμένου Βασιλείου και Άρχων του Οικουμενικού Πατριαρχείου κ. Μάριος Μηναΐδης, εκπρόσωποι Κοινοτήτων και πιστοί της περιοχής.

Ακολούθησε επίσημο γεύμα και ομιλίες εκ του Προέδρου της Κοινότητας κ. Άλεξ Παντελή, της κ. Δημάρχου και του κ. Μηναΐδη.

Ακολουθεί η ομιλία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μελιτηνής κ. Μαξίμου:

Ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς Μάξιμος

Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Coventry

Ἐπέτειος ἐξήκοντα ἐτῶν

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, my Lord Mayor, ἐντιμότατοι προσκεκλημένοι,
«Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;» (Ψαλμ. 132,1). Ἡ θεόπνευστος αὕτη ρῆσις τοῦ ψαλμωδοῦ ἀντηχεῖ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, καθὼς συνερχόμεθα σήμερον ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν συμπλήρωσιν ἐξήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐν τῇ πόλει Coventry.

Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, πάντες ὁμοῦ τιμῶμεν τὴν πολύτιμον προσφορὰν τῆς Κοινότητος ταύτης, ἥτις ἐπὶ ἑξ δεκαετίας ἀποτελεῖ φάρον πνευματικῆς καθοδηγήσεως καὶ ἐστὶαν διατηρήσεως τῆς ἑλληνορθόδοξου παραδόσεως ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἀγγλίας. Ὡς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος νουθετεῖ, «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω» (Α' Κορ. 14,40), οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀναλογιζόμεθα μετὰ σεβασμοῦ τὴν ἱστορίαν, τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν σημασίαν τῆς Κοινότητος ταύτης, ἀποτίοντες φόρον τιμῆς εἰς τοὺς ἰδρυτὰς καὶ πάντας τοὺς διακονήσαντας ἐν αὐτῇ. Ἐν πρώτοις, ὀφείλομεν νὰ μεταφέρωμεν τὰς θερμὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας κ.κ. Νικήτα, ὅστις εὐλογεῖ τὴν Κοινότητα καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ διακονοῦντας. Ἰδιαιτέρως δὲ ἀξίζουν συγχαρητήρια καὶ εὐχαὶ εἰς τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ,

Πρωτοπρεσβύτερον κ. Θεόδωρον Πολυβίου, διὰ τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του.

Ἦτο τὸ ἔτος 1964, ὅτε μία ὁμὰς Ἑλλήνων ἐκ Κύπρου, ὠθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δι' ἓν καλύτερον μέλλον, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Coventry. Οἱ πρωτοπόροι οὗτοι, φέροντες εἰς τὰς καρδίας των τὴν ἀγάπην διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα, ἐγκατεστάθησαν ἀρχικῶς εἰς τὸ Birmingham καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Coventry.

Ἡ ἀνάγκη διὰ πνευματικὴν καθοδήγησιν καὶ ἡ ἐπιθυμία διατηρήσεως τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως ὥθησαν τοὺς πρωτοπόρους τούτους εἰς τὴν λῆψιν μιᾶς γενναίας ἀποφάσεως. Μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς δυνάμεις των, ἀπεφάσισαν νὰ ιδρύσουν τὴν ἰδίαν των Κοινότητα. Ἡ πορεία δὲν ἦτο εὐκολος. Ἐστερημένοι οἰκονομικῶν πόρων, ἀλλὰ πλούσιοι εἰς πίστιν καὶ ἀποφασιστικότητα, ἔθεσαν τὰς οἰκίας των ὑπὸ ὑποθήκην διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ πρώτου ναοῦ, ὅστις ἦτο πρῶην ἀγγλικανικὸν σχολεῖον. Αἱ διηγήσεις περὶ τῶν πρώτων ἐκείνων ἡμερῶν εἶναι συγκινητικά. Οἱ ἱδρυταὶ εἰργάζοντο ἀόκνως, θυσιάζοντες τὸν ἐλεύθερον χρόνον των διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ συντήρησιν τοῦ ναοῦ. Ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ αὐταπάρνησίς των ἦσαν ἀξιοθαύμαστοι.

Ἀγαπητοί μου, ἃς ἀναλογισθῶμεν τὴν θυσίαν τῶν πρωτοπόρων τούτων. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν: «μερίζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. 15,13). Οἱ πατέρες τῆς Κοινότητος ἔθεσαν οὐ μόνον τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον των ὑπὲρ τῆς Κοινότητος ταύτης. Ἐκ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ὑπάρξεώς της, ἀνεδείχθη εἰς φάρον ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης. Παρεῖχε καὶ συνεχίζει νὰ παρέχῃ βοήθειαν εἰς τὴν τοπικὴν κοινωνίαν, προσφέρουσα δωρεὰς καὶ τροφὴν εἰς τοὺς πάσχοντας τῆς περιοχῆς, ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ πεποιθήσεων.

Ἀδελφοί μου, ἡ ἱστορία τῆς ιδρύσεως τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐστὶν ἱστορία πίστεως, ἀγάπης καὶ θυσίας. Ἔστιν ἱστορία ἀνθρώπων οἵτινες, ὡς σύγχρονοι ἀπόστολοι, μετήνεγκον τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν θέρμην τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἀγγλίας. Τιμήσωμεν τὴν μνήμην τῶν ἱδρυτῶν, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμά των. Συνεχίσωμεν τὸ ἔργον των, διατηροῦντες τὴν πίστιν καὶ τὴν παράδοσιν ἡμῶν ζῶσαν, καὶ μεταλαμπαδεύοντες αὐτὴν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Εἶθε ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων ἱδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τῆς Κοινότητος ἡμῶν αἰωνία εἴη. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναπαυέτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν χώρᾳ ζώντων, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Ἡ φιланθρωπικὴ δρᾶσις τῆς Κοινότητος ἐκδηλοῦται ποικιλοτρόπως. Πρωτίστως, διὰ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ἣτις ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη εὐρίσκεται ἀόκνως εἰς τὸ πλευρὸν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἐνδεῶν. Ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν εἶπεν, «μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται» (Ματθ. 5,7). Οὕτω καὶ ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης, μετὰ πνεύματος αὐταπαρνήσεως καὶ ἀγάπης, προσφέρει ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν στήριξιν τοῖς χρήζουσιν. Ἐν τῇ προσπάθειᾳ αὐτῆς ἀνακουφίσει τὸν ἀνθρώπινον πόνον, ὁργανοῖ τακτικῶς συσσίτια τοῖς ἀστέγοις καὶ τοῖς οἰκονομικῶς ἀδυνάτοις τῆς περιοχῆς. Ἡ προσφορὰ αὕτη ἐστὶν ἔκφρασις τῆς χριστιανικῆς

ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν πλησίον. Ἀκολουθοῦσα τὰς διδαχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, προσφέρει οὐ μόνον τροφήν, ἀλλὰ καὶ θαλπωρὴν καὶ ἀνθρωπίνην ἐπαφὴν τοῖς ἐμπεριστάτοις ἀδελφοῖς. Ἐπιπλέον, διοργανοῖ τακτικὰς ἐπισκέψεις εἰς οἴκους εὐγηρίας καὶ νοσοκομεῖα, προσφέρουσα παρηγορίαν καὶ συμπαράστασιν τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς γηραιοῖς.

Ἰδιαιτέρας μνείας χρήζει ἡ προσφορὰ τῆς Κοινότητος εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τῶν νέων. Τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, λειτουργοῦν ἀδιαλείπτως ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, μετέδωκε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν σοφίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν πολλοῖς νέοις. Ὡς ὁ μέγας Ἕλλην ποιητὴς Ὀδυσσεύς Ἑλύτης εἶπεν, «Ἐὰν ἀποσυνδέσῃς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τέλους ὄψει σοι ἀπομένουσιν μίαν ἐλαίαν, ἔν ἄμπελον καὶ ἔν πλοῖον. Ὅ σημαίνει: τοσούτοις ἑτέροις αὐτὴν ἀναδομεῖς». Οὕτω καὶ τὸ Σχολεῖον ἡμῶν, διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ παραδόσεως, συμβάλλει εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἀναζωογόνησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ διασπορᾷ.

«Παιδεία ἀνθρώποις περιουσία ἐστίν», κατὰ τὸν Πλάτωνα. Ἡ παιδεία ἐστὶν ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως ἐνὸς λαοῦ. Ἐν τῇ συνειδήσει ταύτῃ, ἡ Κοινότης ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της, ἔθετο ὡς πρωταρχικὸν μέλημα τὴν λειτουργίαν Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἐστὶ διττή: ἀφ' ἐνὸς ἡ διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ μετάδοσις τῶν ἑλληνορθοδόξων ἀξιῶν καὶ παραδόσεων ταῖς νέαις γενεαῖς. Ἡ διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐστὶν ὁ πυρὴν τοῦ προγράμματος σπουδῶν τοῦ Σχολείου. Οἱ μαθηταὶ διδάσκονται τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν, ἀσκοῦνται ἐν τῇ ἀναγνώσει καὶ τῇ γραφῇ, καὶ πλουτίζουν τὸ λεξιλόγιον αὐτῶν. Ἡ ἐκμάθησις τῆς γλώσσης συνοδεύεται ὑπὸ τῆς μελέτης τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας, ἀπὸ τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν μέχρι τῶν συγχρόνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων. Παραλλήλως, τὸ Σχολεῖον δίδωσιν ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ μαθηταὶ μανθάνουσι περὶ τῶν ἐνδόξων σελίδων τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἐξ ἴσου σπουδαία ἐστὶν ἡ διδασκαλία τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ παραδόσεως. Οἱ μαθηταὶ διδάσκονται τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν σημασίαν τῶν ἐορτῶν καὶ τῶν μυστηρίων.

Ἄξιον σημειώσεως ἐστὶν ὅτι τὸ Σχολεῖον ἡμῶν ἀνέδειξε πολλοὺς ἀριστεύσαντας μαθητάς, οἵτινες διέπρεψαν ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ὑποτροφίας ἔλαβον πρὸς σπουδὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ Κύπρῳ, φέροντες ἀεὶ μεθ' ὑπερηφανείας τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν ταυτότητα.

Τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου οὐκ ἂν ἦν ἐφικτὸν ἄνευ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ζήλου τῶν διδασκάλων. Οἱ ἡμέτεροι ἐκπαιδευτικοί, μετ' ἀγάπης καὶ ὑπομονῆς, μεταλαμπαδεύουσι τὴν γνῶσιν καὶ τὰς ἀξίας τοῖς μαθηταῖς, λειτουργοῦντες ὡς παραδείγματα καὶ ὁδηγοὶ τῇ νέᾳ γενεᾷ. Τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον ἐστὶ ζωτικὸν κύτταρον διατηρήσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τῇ

διασπορά. Ἔστι φάρος ὃς φωτίζει τὰς νέας γενεὰς καὶ καθοδηγεῖ αὐτὰς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς πολιτιστικῆς αὐτῶν ταυτότητος. Εἴθε συνεχίσειε τὸ εὐλογημένον ἔργον αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διδάσκον καὶ ἐμπνέον τοὺς νέους ἡμῶν εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἀτενίζοντες τὸ μέλλον τῆς Κοινότητος, ἐμπνεόμεθα ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «τοῖς δὲ ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἁνῶς κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Φιλιπ. 3,13-14). Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀποφασιστικότητος καὶ πίστεως, δεῖ ἡμᾶς συνεχίζειν τὸ ἔργον τῆς Κοινότητος, ἀνταποκρινομένους ταῖς προκλήσεσι τοῦ μέλλοντος.

Πρωτίστως, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐνισχύσαι τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν διαφόρων γενεῶν. Δεῖ ἡμᾶς δημιουργῆσαι εὐκαιρίας πρὸς τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν νέων ἐν τῇ ζωῇ τῆς Κοινότητος, ἐνθαρρύνοντας αὐτοὺς ἀναλαβεῖν ἡγετικούς ρόλους καὶ συνεισφέρειν ταῖς ιδέαις καὶ τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῶν.

Ἔτι δέ, δεῖ ἡμᾶς ἐπιτεῖναι τὰς προσπάθειας ἡμῶν πρὸς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ πολιτισμοῦ. Τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον χρή συνεχίζειν ἐξελισσόμενον, υἱοθετοῦν συγχρόνους μεθόδους διδασκαλίας καὶ ἀξιοποιεῖν τὴν τεχνολογίαν, ὅπως καταστήσῃ τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐλκυστικὴν τοῖς νέοις. Πρὸς δὲ τούτοις, δεῖ ἡμᾶς εὐρύνειν τοὺς ὀρίζοντας τοῦ Σχολείου ἡμῶν, ἀνοίγοντας τὰς θύρας καὶ προσκαλοῦντας μαθητὰς ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ καταγωγῆς, ὅπως γνῶσι καὶ ἐμβαθύνωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμόν. Οὕτω, καλλιεργήσομεν τὸ ἔδαφος πρὸς τὴν ἀνάδειξιν νέων ἀρωγῶν τῆς Κοινότητος, οἵτινες, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, συμβαλοῦσιν εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν καὶ ἀκτινοβολίαν αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ διεύρυνσις αὕτη οὐ μόνον πλουτιεῖ τὴν Κοινότητα ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ προάξει τὴν διαπολιτισμικὴν κατανόησιν καὶ τὸν διάλογον ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ κοινωνίᾳ.

Ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος μένει πρωταρχικὸς σκοπός. Ἡ ἐμβάθυνσις εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ἐνδυναμώσει τὴν Κοινότητα καὶ καταστήσει αὐτὴν ἱκανὴν ἀντιμετωπίσαι τὰς προκλήσεις τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Ἡ προαγωγή τοῦ διαλόγου καὶ τῆς συνεργασίας μετ' ἄλλων θρησκευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν κοινοτήτων ἐστὶν ὡσαύτως σπουδαία. Ἡ Κοινότης ἡμῶν δύναται διαδραματίσαι ἡγεμονικὸν ρόλον ἐν τῇ προαγωγῇ τῆς διαπολιτισμικῆς κατανόησεως καὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ.

Τέλος, δεῖ ἡμᾶς ἐνδυναμῶσαι τοὺς δεσμοὺς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου. Πρὸς τοῦτο, προτείνομεν τὴν διοργάνωσιν ἐκδρομῶν εἰς θρησκευτικὰ καὶ πολιτιστικὰ μνημεῖα τῶν πατρίδων ἡμῶν. Ἡ ἐπίσκεψις εἰς ἱστορικοὺς ναοὺς, μοναστήρια, ἀρχαιολογικοὺς χώρους καὶ μουσεῖα παρέξει τοῖς μέλεσι τῆς Κοινότητος τὴν εὐκαιρίαν βιώσαι ἀμέσως τὴν

πλουσίαν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν κληρονομίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Αἱ ἐμπειρίαι αὗται ἐνισχύσουσι τὴν ταυτότητα καὶ τὴν αὐτοσυνειδησίαν τῆς Κοινότητος ὡς ζωτικοῦ μέλους τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασποράς.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸ μέλλον τῆς Κοινότητος ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν κεῖται. Μετὰ πίστεως εἰς τὸν Θεόν, ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὰς ἀξίας καὶ τὰς παραδόσεις ἡμῶν, δυνάμεθα οἰκοδομῆσαι Κοινότητα ἰσχυρὰν καὶ ἀκμάζουσαν, ἥτις ἐξακολουθήσει οὕσα φάρος Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς.

Εἴθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εὐλογοίη καὶ καθοδηγοίη τὴν Κοινότητα ἡμῶν εἰς τὸ ἔνδοξον μέλλον αὐτῆς. Ἀμήν.